

अवी

अवी, स्त्री, (अथवात्मानं लज्जया । अव + ई ।)
 अतुमती । इति हेमचन्द्रः ।
 अवीचिः, पुं, (नास्ति वीचिः प्रकाशः सुखं वा अच ।)
 नरकविशेषः । इति शब्दरत्नावली ।
 (“अवीचिमन्यतामिखं कुम्भीपाकं तथैव च ।
 अस्मिपत्रवनञ्चैव तापनञ्चैव विश्रकम्” ।
 इति याज्ञवल्की ।) वाचलिङ्गु तरङ्गभूत्ये ।
 अवीचिः, पुं, (नास्ति वीचिः सुखं यस्मिन्) } नरकवि-
 अवीचिमत्, स्त्री, (अवीचि + मतुप् ।) }
 शेषः । यथा । “वैतरणी पृथोदः प्राणरोधो विश्र-
 सनं लालामन्नः सारमेयादनमवीचिरयःपान-
 मिति । य स्निह वा अन्तं वदति साध्ये द्रव्य-
 विनिमये दाने वा कथञ्चित् स वै प्रेत्य नरके
 अवीचिमन्धःशिरा निरवकाशे योजनशतो-
 ष्ठाशत् गिरिमुद्गः संपात्यते । यत्र जलमिव
 खलममपृष्ठमभासते तदवीचिमत् तिलशो वि-
 श्रौर्भ्याशशरीरो न म्रियमाणः पुनरारोपितो
 निपतति” । इति श्रीभागवतेषु स्कन्धे २६ अध्यायः ।
 अवीचिमयः, पुं, (अवीचि + मयट् ।) नरकभेदः ।
 “यः साक्ष्यादौ अन्तं वदति स निरवकाशेऽवीचि-
 मये अधःशिरा निपात्यते यत्र” । इति श्रीभाग-
 वते ।
 अवीरः, त्रि, (नास्ति वीरो यस्य ।) सत्वरहितः ।
 निर्बीर्यः । इति मेदिनी ।
 अवीरा, स्त्री, (नास्ति वीरः पुत्रादिर्यस्याः ।) अजा-
 तापवविधवा । इति स्मृतिः । निव्यतिसुता ।
 इत्यमरमेदिन्यौ । तदन्नमोजने दोषप्रायश्चित्ते
 यथा,—
 “यो विप्रोऽवीरान्नभोजी ऋतुखातान्नभोजकः ।
 भगजीवी वाङ्मुषिको विषहीनो यथोरगः” ॥
 इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिलखे २१ अध्यायः ॥ * ॥
 अपि च ।
 “अवीरान्न यो भुङ्क्ते योजिजीवी च ब्राह्मणः ।
 यस्त्रिसन्धाविहीनश्च स गोहत्यां लभेत् भुवं” ॥
 इति च तत्रैव २७ अध्यायः ॥ * ॥ विष्णुः । गण-
 गणिकास्तेनगायनकामानि मुक्ता सप्तदानं पयसा
 वर्त्तेत । अवीरास्त्रीसर्वकारसंसर्गपतिताणाश्च ।
 इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ * ॥ सामान्येनाभोज्यान्न-
 भोजनप्रकरणे मनुः,— [इत्यादि ।
 “नाञ्जोत्रियजते यश्च यामयाजिजते तथा” ।
 “अनर्चितं दद्यात्सामवीरायाश्च योजितः”
 इत्यादिकश्चोपक्रम्य ।
 “मुक्ता चान्यतमस्यान्नमत्याक्षपणं व्यहं” ।
 “मत्या मुक्ता चरेत् ह्यहं रेतो विषमूत्रमेव” ॥
 इति । अवीरा पतिपुत्रविहीना निःसम्बन्धिनी ।
 खसम्बन्धिन्यास्तु आजादिनाभ्यनुज्ञानात् अव-
 हारात् धनाधिकारात् । इति च प्रायश्चित्त-
 विवेकः ॥ * ॥ अस्या धनाधिकारो यथा याज्ञ-
 वल्कीः,—
 “पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भातरस्तथा ।
 तत्सुतो भोजनो बन्धुः श्रियाः सप्तदाधारिणः ।
 यथामभावे पूर्वस्य धनमागुत्तरोत्तरः ।

अवी

सर्वातस्य ह्यपुत्रस्य सर्ववर्णेष्वयं विधिः” ।
 तथा विष्णुः । अपुत्रस्य धनं पत्न्याभिगामि तद-
 भावे दुहितृगामि । इत्यादि । तेन प्रपौत्र-
 पर्यन्तानामभावे पत्नी धनाधिकारिणी । यथा
 कात्यायनः ।
 “भर्तृदायं मृते पत्नौ विन्यसेत् स्त्री यथेष्टतः ।
 विद्यमाने तु संरक्षेत् क्षपयेत् तत्कलेऽन्यथा ॥
 अपुत्रा शयनं भर्तुः पालयन्ती व्रते स्थिता ।
 मुञ्जीतामरणात् क्षान्ता दायदा उर्द्धमाप्नुयुः” ॥
 यथेष्टत इति धर्माथं । तथा च व्यासः ।
 “लोकान्तरस्थं भर्तारमात्मानश्च वरानने ।
 तारयत्युभयं नारी निव्यं धर्मपरायणा” ॥
 मदनपारिजातधृता स्मृतिः ।
 “यद्यददित्तमं लोके यद्यत् पत्युः समोहितं ।
 तत्सद्गुणवते देयं पतिप्रीयणकाम्यया” ॥
 भर्तुः शयनं पालयन्ती नान्यगामिनी । अतएव
 हरिवंशीयपुण्यकत्रतोपाख्याने ।
 “दानोपवासपुण्यानि मुक्तानाप्यन्यथेति ।
 निष्कलान्यसतीनां हि पुण्यकानि तथा शुभे” ॥
 तथा बृहन्ननुः,—
 “अपुत्रा शयनं भर्तुः पालयन्ती व्रते स्थिता ।
 पत्न्याव दद्यात् तत्पिण्डं कृतस्वमंशं लभेत च” ॥
 तत्पिण्डमित्यत्र तदित्यनुषङ्गः । तच्छब्देन भर्तुः
 परामर्शात् भर्तुः कृतस्वमंशं यावदंशं हरेत् न तु
 वर्त्तनोचितमात्रं । इति दायतत्त्वं ॥ * ॥ अस्याः
 पतिआजाधिकारो यथा । पुत्रपौत्रप्रपौत्राभावे
 पत्नी । तथा च शङ्खः ।
 “पितुः पुत्रेण कर्त्तव्या पिण्डदानोदकक्रिया ।
 तदभावे तु पत्नी स्यात् तदभावे सहेदरः ।
 भार्यापिण्डं पतिर्दद्यात् भर्त्रे भार्या तथैव च ।
 श्वशुरादिश्च सुधा चैव तदभावे द्विजात्तमः” ॥
 इत्यादि ।
 “अपुत्रा स्त्री यथा पुत्रः पुत्रवत्पि भर्त्तरि ।
 पिण्डं दद्यात् जलचैव जलमात्रन्तु पुत्रिणी” ॥
 इति निर्मूलं समूहत्वेऽपि भागदेशान्तरितपुत्र-
 सङ्गावविषयमिति आजाविवेकप्रभृतयः । इति
 ॥ * ॥ अस्या भर्त्तादित्यंथाधिकारो यथा स्मृतिः ।
 “तर्पणं प्रवहं कार्यं भर्तुः कुश्रतिलोदकैः ।
 तत्पितुस्तपितुश्चापि नामगोत्रादिपूर्वकं” ॥
 एतत् तर्पणं पुत्रपौत्राद्यभावविषयमिति मदन-
 पारिजातः । इति ॥ * ॥ मृतयास्तस्या आद्य-
 आजादि पञ्चदशआजं कर्त्तव्यं न तु सपिण्डनं ।
 यथा । अत्र सपत्नीपुत्रस्य पुत्रत्वातिदेशात् तत्स-
 त्वेऽपि स्त्रीणां सपिण्डनं मैथिलैरुक्तं तन्न ।
 “पुत्रेणैव तु कर्त्तव्यं सपिण्डोत्तरणं स्त्रियाः ।
 पुत्रवस्य पुत्रस्त्वने आहपुत्रादयोऽपि ये” ॥
 इति जमुहारीतवचने एवकारेण अतिदिष्टपुत्र-
 निवेधात् । पुत्रेणेति तत्सत्त्वमात्रविवक्षितं ।
 “सपिण्डोत्तरणं तासां पुत्राभावे न विद्यते” ।
 इति मार्कण्डेयपुराणैकवाक्यत्वात् ।
 “यानि पञ्चदशाद्यानि अपुत्रस्तेतराणि च ।
 एकस्यैव तु दातव्यमपुत्रायाश्च योजितः” ॥

अवे

इति इन्दोगपरिशिष्टेन आद्यपञ्चदशआजैः प्रेत-
 त्वपरीहारोक्तत्वात् । एतत्पत्युरभावे द्रष्टव्यं ।
 तत्रश्च शिशौ पुत्रे अन्येनापि सपिण्डयति । एवं
 पतिसत्त्वेऽपि । अतएव मैथिलैर्वीरायाः सपिण्डनं
 नास्तीत्युक्तं । इति च मुद्गितत्त्वं ।
 अवेद्यः, पुं, (विद + ण्यत् । ततो, न वेद्यः ननुस-
 मासः ।) गोवत्सकः । इति शब्दचन्द्रिका । वाकुर
 इतिभाषा । अज्ञेये त्रि । (अविवाह्यः । यथा,—
 “अभिचारेण वर्णागामवेद्यावेदनेन च ।
 स्वकर्मणाश्च त्यागेन जायन्ते वर्णसङ्गराः” ।
 इति मनुः ।)
 अवेजः, पुं, (नास्ति वेजा यस्य सः ।) अपलापः । अप-
 ङ्गवः । इति मेदिनी ।
 अवेजा, स्त्री, पूगचर्चितं । इति मेदिनी । चिवाण
 गुया इति भाषा । अपराङ्गः । इति लोकाप्रसिद्धं ।
 वेलाश्रुत्ये चि ।
 अवेक्ष्यं, स्त्री, (अव + ईक्ष + ल्युट् ।) अवेक्षा ।
 दर्शनं । यथा । “कृताकृतपिच्छावत् स्वयं तत्कुरो-
 पवेशनस्य कर्त्तव्यत्वात्” । इति संस्कारतत्त्वं ।
 (तथाच ।
 “दूरादवेक्ष्यं हासः संप्रने सादरो भ्रमम् ।
 परोक्षेऽपि गुणस्त्राघा स्मरणं पियवस्तुम्” ॥
 इति हितोपादेशे । अवधानम् । प्रतिजागरः ।
 अनुसन्धानम् । यथा,—
 “निश्चयं शोकं स्वयमेव धीमान्
 वर्णाश्रमावेक्ष्य जागरूकः” ॥
 इति रघुवंशे ।)
 अवेक्षा, स्त्री, (अव + ईक्ष + ष्य + ततष्टाप् ।) प्रव-
 वेक्षणं । प्रवक्ष्यति । तत्पर्यायः । प्रतिजा-
 गरः २ । इत्यमरः । (अवधानम् । अनुसन्धा-
 नम् । यथा,—
 “अलम्बिमच्छेद्दृष्टेन लब्धं रक्षेदवेक्षया ।
 रक्षितं वर्जयेत् दृष्ट्या दृष्टं दानेन निक्षिपेत्” ॥
 इति मनुः ।
 (“यदि रामस्य गावेक्षा तथि स्थान्माद्ववत्सदा” ।
 इति रामायणे ।)
 अवेक्षितं, त्रि, (अव + ईक्ष + क्त ।) दृष्टं । यथा
 मनुः ।
 “केशकीटावपन्नश्च पदा स्पृष्टश्च कामतः ।
 भृगुप्रावेक्षितश्चैव संस्पृष्टश्चाप्युदक्यया” ॥
 इत्याहिकाचारतत्त्वं । (कृतवाधानः । यथा,
 रघुवंशे । “स कदाचिदवेक्षितप्रजः” ।)
 अवैधं, त्रि, (न वैधं विधित आगतं । ननुत्पत्युः ।)
 विध्यविषयः । विधिविवर्जितं । विधिप्राप्तमिदं ।
 (“अवैधं पञ्चमं कुर्वन् राज्ञो दक्षेन शुभ्यति” ॥
 इति स्मृतिः ।)
 अवोदं, त्रि, (अव + उन्द + घञ् ।) आर्द्रं । इति
 जटाधरः ।
 अवोधः, त्रि, (नास्ति बोधो ज्ञानं यस्य ।) निर्बोधः ।
 अधानः ।
 अवोक्ष्यं, स्त्री, (अव + उक्ष + ल्युट् ।) प्रोक्ष-
 विशेषः । नुकाहस्तेन जलक्षेपणं । यथा हारीतः ।